

הרמטכ"ל מחווה את דעתו על הרגים במיזון

הכנסת. וריון על רגליה של שולמית אלוני

הסביר ששרי-האוצר יורם ארידור והכתב הכלכלי של הטלוויזיה, אלישען שפיגל, מן, והגנים מהדור-קרב שביניהם, למורת-רוחם של העיתונאים והפוליטיקאים. "העיתונאים סובלים כי שפיגלמן צף לי מעלה, והפוליטיקאים סובלים, כי מדברים על ארידור כל הזמן."

קופמן נשאל איך הוא מתכוון ליישב את הסתירה שבין היותו סגן-שר אחד ובעליה של סוכנות-ייבוא לי-צצועים. "נעביר את לגו לנאמנות, כדי שילדי ישראל לא יסבלו מכך שמוניתי כסגן-שר."

קופמן התבקש להגיב על פתק שיוחס לו, שיופיע בספר של הח"כ לשעבר יצחק יצחקי, שליטת פיתקות של ח"כים ששלחו אליו. בפתק נכתב: "יצחקי יצחקי, אתה רוצה שיעורי התעמלות לח"כים כי אתה רוצה לראות את הרגליים היפות של שולמית אלוני". קופמן הכחיש שזהו כתביו או פתק שלו: "זה היה כנראה (חיים) קורפו ששלח את הפתק ליצחקי."

מוותיקי הקבלנים בארץ, בא לקבלת-הפנים שערכו ראשי המוסד המאוחד לענף הבנייה, גוף המתחרה שהצלמת תמתין עד שיענוב את עניבתו שהיתה בכיסו (באמצע). כשסיים חיבק את בתו.

הגנרל עלי, כדבריו.

ח"כ-חרות חיים קופ-מן, המשמש כסגן שרי-האוצר.

הקשורה בחיי גולדה מאיר. כשנשאל שריד מדוע הוא כתב דווקא על גולדה השיב: "כל השנים אמרתי שגולדה עוד

לאציה גרם למתיחות רבה במיזון הכנסת. הפעמון המדויק של הצבעות הוא הדבר הר שגוא ביותר במקום. כשישב ח"כ מיכה חריש (מערך) ושוחח עם אחד מפעילי הר עבודה, ניגש אליו המלצר ו לחש לו: "מיכה, נדמה לי שצילצלו להצבעה." חריש קם ופנה לכיוון היציאה באי-חשק בולט.

ח"כ מערך אחר, מר"דכי ("מוטה") גור, אמר לח"כ מערך דוב בן-מאיר, כשנשמע הצילצול: "דוב, בוא להצביע." בן-מאיר המשיך לשבת ואמר לגור: "בלאו הכי זה לא ישנה."

סגן-השר לענייני פרוי ייקט השכונות, משה קצב מחרות, לגם מרק-עגבניות חם. כשמוכרת הליכוד בכנסת, ירדנה מזר, התקרבה אליו וקראה לו להיכנס למליאה ולהצביע. קצב הביט בעצב במרק המתקרר, אך למזלו התי יישב לידו ח"כ המערך, אב"ר רהם בן-עוז. קצב הביט בשימחה במי שקיוו אותו ור המשיך לאכול.

כסעדר הרמטכ"ל, רפ"אל ("רפול") איתן, במיזון הח"כים, הוא הזמין דג מיוחח ולא הסתיר את שביעות רצונו ממנו. כשהוגש לו החשבון לא התאפק, שלף עט, ורשם בשולי החשבון: "טוב מאוד."

לאחר שח"כ המערך יוכי שריד הצביע נגד הצעת ההחלטה של הקואליציה בתום הדיון המדיני בשבוע שעבר,

ביקורת-הנחומים מפתיע ערך נשיא-המדינה יצחק נבון בשכונת מוסררה בירושלים, אחרי שנודע לו על פטירתה של בוסעודה אבוטבול, ש-נחשבה מלכת-השכונה. מסי עודה היתה הפעילה הראשית של רפ"י בשכונה, ונבון, שהיה האחראי על פעילות רפ"י בירושלים בי-1965, הכיר לה במנו את דויד בן-גוריון, כמשה ריון ואחרים מהתנועה. מסעודה לקחה בהתקפ-ליב אחדים ועברה אותם בשלום, אך לפני שלושה שבועות, כשי שמעה רק במוצאי-שבת על מותו של דיון, חשה ברע. כעבור כמה ימים לקחה בהתקף נוסף ונפטרה.

למרות ששרי-התעשייה המצרי, טהא זכי, שבא הר שבוע לארץ, הוא אורחו הר ירשמי של שרי-התעשייה הר ישראל, גירעון פת, הוא הזמן לארוחת-ערב חגיגית במישכן הנשיא. רעיתו לטי-פה, שהיא מרצה לפילולוגיה באוניברסיטת קאהיר, תהיה אורח-תיכבוד במיפוש אקדמי שתערוך לכבודה אופירה. בין שני הזוגות נוצרו קשרי ידידות לפני שנה, כשנבון ורעייתו ביקרו במצרים. זכי ואישתו מונו כמלווים הרשמיים של בני-הזוג נבון והזמנו על-ידם לארץ.

שרי-התשתית והאנרגיה, יצחק ברבן, ששהה בשבוע שעבר בארצות-הברית כאורח הבונדס, התבקש להישאר יום נוסף כדי להיות הנואם המרכזי בארוחת-ערב של המגבית. ברמן דחה את ההצעה משום

חני מילוא ח"כ חרות (משמאל) אינו סותם את אפו בסלידה, אלא מגרד בו. הוא בא, בי-מיקרה, עם סגן-ראש-הממשלה ושרי-השיכון, דויד לוי, לקבלת-פנים. מילוא בא לשוחח עם לוי בלשכת השר אך מכיוון שלזה לא היה פנאי, הצטרף אליו לאירוע, כדי שיוכלו לדבר.

הוא הזמן לבירור סיעתי על-ידי יושב-ראש הסיעה בכנסת, משה שחל. שריד פנה לי-שחל, שהוא עורך-דין במק-צועו, וביקש ממנו בהלצה שישימש כפרקליטו בבירור ש-יתנהל נגדו.

יוסי שריד ועיתונאי הארץ, אמנון דנקנר, סיימו לכתוב במשותף אופרת-זרזוק

שהיה עליו לחזור לארץ ול-השתתף בכנסת בהצבעה בתום הדיון המדיני. שבו נפתח מושב החורף של הבית. במטוס נודע לו שח"כ המערך אבא אבן נאם במקומו בארוחת-הערב. שקא לכנסת התברר לו שהוא קוון עם אבן, והתבקש שלא להיכנס להצבעות.

הרוב הדחוק של הקוא-

אברהם צבי בנוביץ

תרכוד אצלי, והנה היא רו-קדת."

הח"כ יצחק זייגר מ-הליברלים טוען שעם פתי-חת מושב-החורף של הכנסת הוא מתכוון להגיש הצעה דחופה לסדר-היום בעניין מכי-רת ידע אטומי מצרפת לעי-ראק. לפני חודשים אחדים שלח זייגר מיכתב לשגרירות צרפת בארץ, והבהיר לה ש-במיקרה של התלקחות מילח-מהירגענית במרחב, גם צרפת תהיה חשופה. תחת לענות לו הדליפו הצרפתים את הסיפור לעיתונות הישראלית.

את המתנה שנתן שרי-הביטחון אריאל שרון לשר החוץ המיצרי, כמאל חסן עלי, הוא קנה בחשכית. בי-תחילה רצה לקנות סכין לי-חיתוך ניירות, אך במחשבה שניה העדיף שלא לתת לאורחו המצרי סכין ובהר במשקולת. העשויה מכסף ומוזככית בי-צורת חוחם שעיצבה בת-עמי ורפנו, כדי לחתום את הי-שלב הראשון של השיחות עם